

வள்ளுவர் கூறும் நட்பின் மறுகட்டமைதி

Reframing Valluvar's claim on Friendship

கிங்ஸ்டன் பால் தம்புராஜ் / Kingston Paul Thamburaj¹

கார்த்திகேஸ் பொன்னையன் / Karthiges Ponniah²

Abstract:

Creative thinking skill looks for many possible answers rather than one. It allows making and creating suggestions. It will treat all ideas as if they may contain the seed of useful potential. Reframing is one among the four types in creative thinking i.e. Reframing, Mind mapping, Insight, and Creative Flow. Reframing opens up creative possibilities by changing our interpretation of an event, situation, behavior, person or object. Reframing changes the way we feel, which in turn changes our capacity for action. This makes powerful creative tool for changing our own lives and influencing other people. Here in this Paper creative frames are applied under the reframing which looks into the aspects of meaning, context, learning, humor, solution and etc. found in Tirukkua a well-known literary work written by Thiruvalluvar.

Key Words: Behavior, Conventional Thinking, Creative Thinking, Habitual Thinking, Reframing, unpleasant, Meaning, Context, Learning, Solution

முன்னுரை:

சிந்தித்தல் என்பது உள்ளத்தில் நிகழும் ஒரு செயல்முறை. தொடர் சிந்தனைகளின் மூலமாக நமக்கு எண்ணங்கள் பெறப்படுகின்றன. இந்த எண்ணங்கள் மொழியாகவும், கணிதம், ஓவியம், இசை எனப் பல வடிவங்களில் மாற்றம் பெறுகின்றன. அதே வேளையில், சிந்தனையானது நம்மிடையே / நம்மைச்சுற்றி மலிந்துகிடக்கின்ற வெளிப்புறத் தூண்டுதல்கள், சூழல்கள், திரட்டப்பட்ட தகவல்கள் போன்றவற்றிலிருந்து பெறப்படும் அறிவிலிருந்து பெறப்படுகின்றது என்பதனை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். “சிந்தனை வகைகளில் ஆக்கச் சிந்தனை என்பது அகவயத்தன்மைக் கொண்டதாகவும், உணர்ச்சி தன்மைக் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. மேலும், ஆக்கச் சிந்தனையானது கருத்துக்களை உருவாக்கும் தன்மை கொண்டதாகவும், உருவகப்படுத்தும் தன்மை கொண்டதாகவும், உவமைப்படுத்துதல், மற்றும் கருத்துக்களை இணைக்கும் தன்மை கொண்டதாகவும் திகழ்கிறது” (Michael Michalko, 2006).

“மறுகட்டமைதி என்பது ஆக்கச் சிந்தனை வகைகளில் ஒரு பிரிவாக விளங்குகிறது. இது முன்னமே வடிவமைக்கப்பட்ட ஒருவரின் எண்ணத்தில் / ஒரு படைப்பில், தான் கூறிய கருத்துகளை மீண்டும் ஒருமுறை / பலமுறை சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அதனைச் செப்பனிடும் நடவடிக்கையாகும்” (Ernie Schenck, 2007). அத்தகு நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்குப் பல காரணிகள் துணை நிற்கின்றன. “நமது அன்றாட வாழ்க்கை சூழல், மாந்தர் நடத்தைகளில் வேறுபாடு, காலச் சூழ்நிலை போன்றவை இதற்குக்

¹The author is a Lecturer in the Education University of Sultan Idris, Tanjung Malim, Malaysia. fkingston@gmail.com

²The author is a Lecturer in the Education University of Sultan Idris, Tanjung Malim, Malaysia. karthegees@fbk.upsi.edu.my

8 / தமிழ்ப் பேராய்வு ஆய்விதழ்

காரணங்களாகின்றன” (David Rock, 2009). இக்காரணங்களைத் தனது சிந்தனை பாதிப்பைக் கொண்டு, முன்னமே தான் கொண்டிருந்த எண்ணங்களை மாற்றி அமைத்து அதற்கு மற்றொரு கருத்தையோ அல்லது தீர்வையோ கூற ஒருவர் முயல்கின்றார். இதனையே மறுகட்டமைதி என்று கூறப்படுகிறது. அப்படிக்கருத்துகளை மறுகட்டமைதி செய்யும் பொழுது, அங்ஙனம் புதிய எண்ணங்கள் பதிவாகின்றன. அவ்வகையில் மறுகட்டமைதியின் வாயிலாக நடப்பியல் சிக்கல்களுக்கு மாந்தர்களையும் பொருட்களையும் கொண்டு புதிய தீர்வு கூறப்படுகிறது. காட்டாக, ஒரு காலச் சூழ்நிலையால் நாம் ஒரு மனிதரைப் பற்றி எண்ணும் நினைவுகளே அவரைப் பற்றிய கட்டமைதி ஆகும்.

அவரது செயல்கள் மாற்றத்திற்குட்படும் போது, அது கடினத் தன்மை கொண்டதாகவோ அல்லது விரும்பத்தகாத தன்மை கொண்டதாகவோ இருந்தால் அவரது செயல்பாடுகள் மீது நமக்கு ஏற்படும் தாக்கங்களே அனுமானம், இறக்கம், உணர்வு ஆகியவைகளாக வெளிப்படும். இதன் மூலம் அவர் ஏதோ ஒரு போராட்டத்தில் அல்லது சிக்கலில் உள்ளார் என்பதை நம் மனது சித்தரித்துக் கொள்ளும். இதுவே ஒருவரைப் பற்றிய நனது மறுக் கட்டமைவாக அமைகிறது. இம் மறுக் கட்டமைவுமை பொருள், சூழல், கற்றல், தீர்வு, என்று பல்வேறு கூறுகளாகப் பகுத்துப் பார்க்கலாம்.

வள்ளுவரின் கட்டமைவும் மறுகட்டமைதியும்

தமிழர்களின் முதன்மையான நூல்களில் திருக்குறள் மிக முக்கியத்துவம் பெற்ற நூலாகும். அறம் பொருள் இன்பம் என்பவற்றை வலியுறுத்தி எழுந்த நூல் இது. இதில் வள்ளுவர் வாழ்க்கைக்கு உகுந்த கருத்துக்களை எல்லாக் காலத்திற்கும் பொருந்தும் வகையில் அமைத்துள்ளார். “உலக மொழியறிஞர்கள் பலர் எதை எதையோ முன்வைத்து அவற்றிற்கென இலக்கியங்களைச் செய்து தந்துள்ளனர். ஆனால் மனிதனை முன்வைத்து மனிதனுக்கென ஒரு தனி இலக்கியம் செய்து தந்தது வள்ளுவர் ஒருவரே” (விசுவநாதம், 1953). ஒரு திருக்குறள் அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்று முன்று பாலாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. இது மரபு வழிப்பட்ட சிந்தனையாகவும் பழக்க வழிப்பட்ட சிந்தனையாகவும் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆனால், திருக்குறளை மிக நுட்பமாக அறிவியல் அடிப்படையில் நோக்கும் போது அதன் மறுக் கட்டமைவு சிந்தனை நமக்கு நன்கு புலனாகுகிறது. மரபு வழிப்பட்ட சிந்தனையால் ஆன ஒரு நூல், ஒன்றைப் பற்றி முழுமையாய்ப் பார்ப்பதையும் சிந்திப்பதையும் தவற விட வாய்ப்பிருக்கிறது. அதுபோலவே, பழக்க வழிப்பட்ட சிந்தனை என்பதும் ஒன்றைப் பற்றி பல்வேறு கோணங்களில் பார்ப்பதைத் தவறவிட வாய்ப்பளிக்கிறது. ஆனால், மறு கட்டமைவு சிந்தனையில் ஒன்றைப் பற்றி நோக்கும் போது அதில் அதில் பலநோக்குச் சிந்தனை வெளிப்பட்டு ஒரு முழுமை உணர்வு ஏற்படும். அவ்வகையில், திருக்குறளை நன்கு ஆராயும் போது அது மரபு வழி சிந்தனை, பழக்க வழி சிந்தனை என்ற அளவோடு நின்றுவிடாது மறுகட்டமைதி சிந்தனையுடனும் புனையப்பட்டுள்ளதை நம்மால் அறிய முடியும். எனவே, திருக்குறளின் பார்வை ஒரு பூரணத்துவப் பார்வை என தாராளமாகக் கூறலாம். (Nilanjana Bardhan, Mark P. Orbe, 2012).

திருக்குறளின் அதிகார கட்டமைவு

திருக்குறள் அறம் பொருள் இன்பம் என்று பகுக்கப்பட்டு, அதில் நமது சமூக அமைப்பிற்கு மிக முக்கியத்துவம் பெறக்கூடிய ஒன்றான அறத்தை

முதன்மைப்படுத்தியுள்ளமை தெளிவாகின்றது. வள்ளுவர் அறத்துப் பாலை 'இல்லறம், துறவறம் ஊழ்' எனப் பகுத்துள்ளார். இல்லறத்தில் வீட்டிலும் சமுதாயத்திலும் கடைபிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்கங்களையும் கடமைகளையும் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன. துறவறவியல் மனித வாழ்வின் முதிர்ந்த நிலையை விளக்கியுள்ளது. இறுதிச் சிறு பகுதியாக ஊழ் என்ற அதிகாரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஊழ் அதிகாரம் உயிர்களால் ஆவது எதுவுமில்லை, நடப்பது நடந்தே தீரும் என்ற முடிவோடு நிறைவடைகிறது. ஆனால், திருவள்ளுவரின் மறுகட்டமைப்புச் சிந்தனை ஊழை எதிர்த்துப் போராடும் மனிதர்களை உருவாக்க விரும்புகின்றது.

ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர் உலைவின்றித்

தாழாது உஞ்சூற்று பவர் (ஆள்வினையுடைமை 620)

ஊழ் என்பது வெல்ல முடியாத ஒன்று என்பார்கள். ஆனால், சோர்வில்லாமல் முயற்சி மேற்கொள்பவர்கள் அந்த ஊழையும் தோல்வி அடையச் செய்வார்கள் என்று ஊழ் குறித்துத் தன் எண்ணத்தை மாற்றி “பொருட் பாலை” அமைகின்றார். பொருள் என்பது செல்வத்தை மட்டும் குறிப்பதன்று. வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களும் அதனுள் அடங்கும். அரசன், அரசாட்சி, பொருளாதாரம், நிர்வாகம், குடிமக்கள் அவர்களது பண்புகள் என்று பொருட்பால் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் இவ்வமைப்பின் மீது அவருக்கு அதிருப்தி உணர்வே ஏற்படுகின்றது. தான் கட்டமைத்த குறட்பாக்கள் மனித குலத்தை வளப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை அற்ற உணர்வைப் பொருட்பாலின் இறுதி குறட்பாக்களைக் கொண்டு நாம் அறியலாம். பொருட்பாலை இயக்கிச் செல்லும் திருவள்ளுவர், சமுதாயத்தில் முரண்பாடுகளையே சந்திக்கின்றார்; பெரியோரைத் தேடி போகின்றார், சிரியோரே வந்து சேர்கின்றனர். நல் நட்பை நாடிச் செல்கின்றார், ஆனால் கிடைத்ததோ தீ நட்பு; செங்கோண்மையைத் தேடிப் போகின்றார், கிடைத்ததோ கொடுங்கோண்மை. இந்த அவல நிலை திருவள்ளுவரைக் கடுமையாகப் பாதித்துள்ளது. அதனால், பொருட்பால் முடிவில் ஆற்றாத மானுடத்தைத் திட்டுகிறார்.

ஏவவும் செய்கலான் தான் தேறான் அவ்வுயிர்

போஓம் அளவும் ஓர் நோய் (புல்லறிவாண்மை 848)

சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்

கொல்லப் பயன்படும் கீழ் (கயமை 1078)

என்றெல்லாம் கடிந்து பேசுகின்றார் என்று குன்றக்குடி அடிகளார் தன் கருத்தை முன்வைக்கிறார் (குன்றக்குடி அடிகள், 2007). இதன் கட்டமைவிலிருந்து விலகி ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை உருவாக்கினால் தான் ஒரு தன்னிகரற்ற நலமான சமூகத்தைக் காண முடியும் என்று வள்ளுவர் சிந்தித்து இன்பத்துப் பாலைப் படைத்திருக்க வேண்டும். இதனைக் குன்றக்குடி அடிகளார் “இன்பத்துப் பாலின் அடிப்படை நிகழ்வுகளை இல்லறவியலில் கூறியுள்ளார் வள்ளுவர்; அங்ஙனம் கூறியவை இல்லற வாழ்வின் செயல்முறைகளும் கோட்பாடுகளும் ஆகும். காமத்துப்பாலில் சொல்வது காதலின் சிறப்பு - காதலர்களின் அகநிலை, புறநிலைக் கடமைகள் ஆகியனவாம். காமம் சார்ந்த வாழ்க்கை அருமையானது, பொறுப்புகள் மிகுதியும் உடையது. காதல் வாழ்க்கையில் எல்லோரும் சிறப்படைய முடியாது, சிலரே வெற்றி பெற இயலும்.

மலரினும் மெல்லிது காமம் சிலரதன்

செவ்வி தலைப்படு வார் (புணர்ச்சி விதும்பல் 1289)

என்பது திருக்குறள். பொருளும் அறமும் சிறக்க நன்மக்கள் தேவை” என்று கூறும் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது (குன்றக்குடி அடிகள், 2007).

திருக்குறளில் நட்பு மறுகட்டமைதி

நட்பு என்பது இரு மனிதர்களிடையில் உணர்வு அடிப்படையில் ஏற்படும் ஓர் உறவு ஆகும். சமுதாய வாழ்வில் மட்டுமின்றித் தனிமனித வாழ்வுக்கும் இன்றியமையாத ஒன்றாய், என்றும் நின்று நிலவிடும் நீர்மையும் சீர்மையும் பெற்று ஒளிர்வது நட்பு. நட்புச் செய்யாத மானிடர் இப்புவிநிலையில் இல்லை. ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் நட்பு சிறப்பிடத்தைப் பெற்றுத் திகழ்கின்றது. நட்பில் நல்துணையாய், துன்பக்கடல் கடக்க உதவும் புணையாய், விழியைக் காக்கும் இமையாய், வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் ஒளியாய் விளங்குபவரே நல்ல நண்பர்கள். நண்பர்களுக்கு இலக்கணம் கூற வந்த பழந்தமிழ் நூலாகிய இறையனார் களவியளுரை ‘சாவின் நோவின் நோதல்; பிரிவு நனி இரங்கல்; நன்பொருள் கொடுத்தல்” என்றெல்லாம் நட்பைப் பற்றிக் கூறிச் செல்கின்றது. இதனையே,

**முகநக நட்பது நட்பன்று ; நெஞ்சத்து
அகநக நட்பது நட்பு (நட்பு 786)**

முகமும் முகமும் மகிழ்ந்து விடுவது மட்டும் நட்பாகி விடாது. நெஞ்சமாகிய அகமும் அகமும் ஒத்து மகிழும்படி பொருந்துகின்ற உறவுதான் நட்பு என்கின்றார் திருவள்ளுவர். நட்பில் இருவரிடையும் ஒத்த உணர்ச்சி இருத்தல் வேண்டும். அந்த ஒன்றே நட்புக்கு வேண்டிய உரிமையைத் தரும்.

**புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும் (நட்பு 785)**

என்கிறார் வள்ளுவர். இதே கருத்தைக் கம்பரும்,

**தொல்லருங் கால மெல்லாம் பழகினும் தூய ரல்லார்
புல்லல ருள்ளம் தூயார் பொருந்துவ ரெதிர்ந்த ஞானறே
ஒல்லை வந்துணர்வு மொன்ற இருவரு மொருநிளுற்ற
எல்லியும் பகலும் போலத் தழுவின ரெழுவிற் றோளார்
(கம்ப. விபீடணன், 123)**

என்று கூறுகிறார். மனம் ஒன்றுபடாத நிலையில் நட்பு மலர்வதில்லை. அது மலர்ந்து மனம் பரப்புதற்கு ஒத்த உணர்ச்சி தேவை என்பதை வள்ளுவர் நன்குணர்ந்து கூறியுள்ளார் (அருள்செல்வன், இணைய கட்டுரை). ஆக, ஒத்த உணர்ச்சியே நட்பு என வள்ளுவர் துணிந்து நட்புக்கு இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். “ஒரு மனிதன் தன்னைப் போன்ற பிற மனிதர்களிடம் எப்படிப் பழக வேண்டும் என்பதைத் துருவி ஆராய்ந்து நட்பு, தீ நட்பு, கூடா நட்பு, பழைமை, நட்பாராய்தல், சிற்றினம் சேரமை, பெரியாரைத் துணைக்கோடல், ஆகிய ஏழு அழகிய தலைப்புகளில் எழுபது குறள்களை எழுதியுள்ளார்” (கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் 1953). அவர் நட்பை நட்பு (குறள், 784) என்றும் அவர்

குறிப்பிடுகிறார். நண்பர்களைப் பண்புடையாளர் (குறள்,783), நட்பார் (குறள்,805), கிளைஞர் (குறள்,796), பழைமை (குறள்,801) போன்ற சொற்களால் குறிப்பிட்டுள்ளார். மகிழ்ச்சியின் நெஞ்சத்தோடு மட்டுமல்லாது துன்பம் நேரிடும்போது உதவுபவர்தான் நண்பர் என்பதை “உடுக்கை இழந்தவன்” (குறள்,788) என்ற குறளின் வழி உணர்த்துகிறார். துன்ப நேரத்தில்தான் உண்மை நண்பர்களை நாம் அறிந்துகொள்ள இயலும் என்று “அழிவின் கண் அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு” (குறள்,787) என்று கூறி நட்பு சார்ந்த தனது எண்ணத்தை மறுகட்டமைதி செய்கிறார் வள்ளுவர். இன்ப நேரத்தில் உடனிருந்து துன்பப்படுவதே நட்பின் உண்மை என்று நட்புக்குப் புது இலக்கணம் இங்கு கூறுகிறார்.

மறுகட்டமைதியில் பொருள்

மறுகட்டமைதியில் பொருள் என்பது உண்மை பொருளை விளக்க முயல்வது அல்லது உணர்த்துவது. அவ்வகையில் நட்பை பற்றி வள்ளுவர் உரைக்கும் உண்மை பொருளை பின்வரும் எடுத்துக்காட்டின் வழி உணரலாம். “செயற்கரிய யாவுள்” (குறள்,781) என்ற குறளில் காரியத்திற்குச் சிறந்த பாதுகாப்பு நல்ல நட்பு என்று கூறும் வள்ளுவர், நட்பு தொடர்பான தனது மறுகட்டமைதி சிந்தனையில் “கனவினும் இன்னாது மன்னோவினை வேறு” (குறள்,819) சொல் வேறு செயல் வேறு என்று நடத்தையுள்ள நட்பு கனவிலும் துன்பம் தரும் என்று கூறி நட்பு குறித்த பொருளை விளக்குகிறார். “சொல் வேறு செயல் வேறு பட்டவர்களுடைய கூட்டுறவிலிருந்து விலகு; உடனே விலகு! ஏனெனில் அது நல்வாழ்விற்கு ஏற்றதொரு நல்ல வழி என்று இக்குறளுக்கு விளக்கம் கொடுத்துள்ளார் விசுவநாதன் கி. ஆ.பெ.(விசுவநாதன் கி. ஆ.பெ,1999)

மறுகட்டமைதியில் - சூழல்

எச்சூழலில் இது பயன்பாடுடையதாகிறது என்பதைக் கூற விழைவதே மறுகட்டமைதியில் சூழலாகும். அவ்வகையில் சூழலியல் அடிப்படையில் நட்பைப் பற்றி ஆராயும் விடத்து பின்வருவனவற்றைச் சான்றாக விளக்குகிறார். “வினைக் கரிய யாவுள் காப்பு” (குறள்,781) எனும் குறளில் காரியத்திற்குச் சிறப்பான பாதுகாப்பு நட்பு என்று கூறுகிறார்; அதுவே, “மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு” (குறள்,784) என்ற குறளில் நண்பன் குற்றம் செய்யும் சூழலில் இடித்துக் கூறுவதும், “அழிவின் கண் அல்லல்” (குறள்,787) துன்பம் நேர்ந்தால் விலக செய்வதும், “ஒல்லும் வாய் ஊன்றும் நிலை” (குறள்,789) உதவி தேவைப்படும் போது உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் நட்பின் பயன்பாட்டைக் கூறுகிறார்.

மறுகட்டமைதியில் - கற்றல்

நாம் கற்றுக் கொண்ட கருத்து அல்லது பாடம் யாது என்பதை விளக்க முயல்வதே மறுகட்டமைதியில் கற்றல் ஆகும். அவ்வகையில், நட்பு தொடர்பான தனது கருத்தை எளிய உதாரணங்களுடன் கூறுகிறார். நல்ல நட்பு காலத்திற்கும் நன்மை பயக்கும் அது பிறை சந்திரனைப் போல் வளரும் என்றும் “நிறை நீரவர் கேண்மை” (குறள்,782), “நவில் தொறும் நூல்நயம் போல” (குறள்,783), அறிவு நிறைந்த ஒரு நூல் போன்றது என்றும் நட்பு தொடர்பாகக் கூற விழைகிறார் வள்ளுவர். கள் குடிப்பது போன்று களிப்புண்டாக்கக் கூடிய நட்பு நல்ல குணம் இல்லா விடின் அந்த நட்பு நமக்குத் தேவையற்றது என்பதைப் “பருகுவார் போலினும்” (குறள்,811) என்று தான் கற்ற பாடத்தை

நிலை நாட்டுகிறார் வள்ளுவர்.

மறுகட்டமைதியில் - தீர்வு

யாது செய்ய வேண்டும், இதற்கான தீர்வுதான் என்ன போன்ற வினாக்களுக்கு விடையளிப்பதாக அமைவது மறுகட்டமைதியில் தீர்வு என்பதாகும். ஒரு நல்ல நட்பு நிலைத்திருக்க வேண்டும் எனில் ஒருவருக்கொருவர் உதவி பெற்றிருந்தால் எவரிடமும் அதனைச் சொல்லாமல் இருப்பதே நல்ல நட்பின் அடையாளம். இதனை “இவர் எமக்கு இன்னம்யாம் என்று” (குறள்,790) ஆராய்ந்து அறிந்து நட்பு கொள்ள வேண்டும். அவ்வாறு ஆராயாமல் கொண்ட நட்பு குற்றமுடையதாக இருந்தால் அதனைப் பொறுத்துக்கொள்ளவும் வேண்டும் “நாடாது நட்பின்” (குறள்,791) “ஆய்ந்தாய்ந்து” (குறள்,792) என்று கூறுகிறார். வெளித்தோற்றத்திற்கு நண்பரைப்போல் நகைமுகம் காட்டி மகிழ்ந்து உள்ளுக்குள் பகையுணர்வுடன் இகழ்பவரின் நட்பை, நலிவடையுமாறு செய்திட நாமும் அதே முறையைக் கடைபிடிக்க வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர்.

முடிவுரை

மறுகட்டமைதி என்பது நாம் கூறியவற்றைச் சரி செய்வது அல்லது மீள் பார்வையிடுவது; மறுகட்டமைதி என்பது அறிவார்ந்த பயிற்சி; இது கூற விழையும் கருத்தை உணர செய்யும். உலக மக்கள் துன்பம் இல்லாமல் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வேண்டும் என்றால் அவர்கள் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் வாழவேண்டும். அந்த நிலையைப் பெற நாம் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத ஒருவரது நட்பை பெற்றால் தான் நாம் இறுதி வரை துன்பமின்றி வாழ முடியும் அந்த விருப்பு வெறுப்பு அற்றவர் இறைவன் ஒருவரே என்பதை வள்ளுவர் “வேண்டுதல் வேண்டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு(04)” என்ற குறள் மூலம் இந்த உலகத்தின் அழியாத நட்பு எதுவென்று தெளிவுப்படுத்துகிறார். இதன் மூலம் அடுத்தவருக்குத் தெளிந்த அறிவும், அப்படைப்பைப் பற்றிய புரிதலும் இம் மறுகட்டமைதி உருவாக்கும் என்பதில் அய்யமில்லை. மேற்கூறப்பட்ட கருத்துகளின் அடிப்படையில் நட்பைப் பற்றிய ஒரு முழுமையான அறிவும் புரிதலும் இக்கட்டுரை மூலம் கிடைக்கபெறும்.

சொற்பொருள்

Behavior நடத்தை, Conventional Thinking -மரபு வழிச் சிந்தனை, Creative Thinking - ஆக்கச் சிந்தனை, Habitual Thinking - பழக்க வழிப்பட்ட சிந்தனை, Reframing - மறுகட்டமைதி, unpleasant - விரும்பாதகாத, Meaning - பொருள், Context - சூழல், Learning - கற்றல், Solution - தீர்வு

Bibliography

David Rock. (2009). *Your brain at work*. New York: HarperCollins Publishers.

Ernie Schenck. (2007). *The Houdini Solution: Put Creativity and Innovation to work by Thinking inside the Box*. McGraw Hill.

Kundrakkudi Adigal. (2007). *Vâ;kkai nalam*. Chennai.

- Michael Michalko. (2006). *Thinker toys: A Handbook of Creative – Thinking Techniques*. Berkeley: Ten Speed Press.
- Nilanjana Bardhan &, Mark P. Orbe. (2012). *Identity Research and Communication: Intercultural Reflection and Future Directions*. Maryland: Lexington Books.
- Nyanatheva Bharathi. (2012). *Va77uvam va;aEkiya vâ;viyal ne_i*. Chennai: Giitham Publications.
- Varatharasanar,Mu.(2000). *Tirukku_a7 te7ivurai*. Thirunelveli: Saiva Siddhantha Books Publications.
- Visuvanatham, Ki, A, Pe. (1953).*Va77uvarum ku_a7um*. Chennai: Pari Nilayam.
- Visuvanatham, Ki, A, Pe. (1999).*Tirukku_a7 kammuraika7*.Chennai: Pari Nilayam.